

Děkankou Fakulty sociálních věd UK bude doktorka Alice Němcová Tejkalová

8.1.2018 ČRo Plus 01 15:35 Zaostřeno

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

S účinností od 1. února jmenuje rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima v těchto dnech děkankou Fakulty sociálních věd doktorku Alici Němcovou Tejkalovou. Přestože ho více než 300 vědců a akademiků vyzvalo, aby tak neučinil s ohledem na pověst fakulty, potažmo univerzity. A na členství ve fakultní vědecké radě postupně rezignovali 4 její členové. Tejkalová čelí kritice v souvislosti s pochybnou publikační praxí na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky před 2 lety. Rektor Zima však má za to, že se neetického publikování nedopustila. A že svobodné rozhodnutí akademického senátu, který Tejkalovou zvolil, musí respektovat. Je kritika děkanky nespravedlivá? Nebo jsme svědky bagatelizace neetického jednání a nekompetence z nejvyšších míst? U mikrofonu je Lucie Vopálenská.

Před 3 lety chválený odborník na mediální studia Wadim Strielkowski chrlil články a monografie, jak na běžícím pásu. Dokonce si coby spoluautorku vymyslel neexistující vědkyni Emily Welkins. Sám tvrdil, že šlo o nepochopený vtip.

Wadim STRIELKOWSKI, odborník na mediální studia

Viděl jsem několik příkladů i amerických vědců, kteří takhle z legrace publikovali s vymyšlenými autorama.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tato publikační aktivita přinášela institutu i Strielkowskému kýžené finance. V rámci zdejšího systému hodnocení vědy. A se Strielkowským publikovala i Alice Tejkalová. Dnes jsou jí vytýkány 2 až 4 články, které vyšly v pochybných anebo predátorských časopisech, které fingují recenzní řízení s domicilem třeba v Ázerbájdžánu či Albánii. Alice Tejkalová se hájila a hájí, že v té době o predátorských časopisech nic nevěděla, že v nich nepublikovala vědomě, natož záměrně. A hlavně, že jí na ně nikdo neupozornil, jak zopakovala i na konci listopadu v našem vysílání.

Alice NĚMCOVÁ Tejkalová, děkanka Fakulty sociálních věd UK /archiv/

Tím, že vlastně ten publikační postup byl standardní, nebylo na něm nic, co by, co by bylo podivné, tak mě nic nevarovalo, že bych si měla říct v tu chvíli, ale říkám, v tu danou chvíli v roce 2014, kdy šly ty texty do recenzního řízení a zkraje roku 2015, tak tam prostě nebylo nic, co by mě v tu chvíli varovalo. Zpětně vím, a ve chvíli, kdy se ukázalo, že existují nějaké časopisy, které mohou být nějakým způsobem pochybné, právě časopisy, které jsou na Beallově seznamu, tak je to řada věcí, která, kterou máte udělat, máte se podívat na, na celé číslo, máte se podívat vlastně na to, jak ten časopis vypadá jako takový. Je, je celá řada dalších věcí, které můžete poznat. To je zkušenost, která přišla bohužel až po těch publikacích.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Alici Tejkalové oponovala politoložka z vídeňské univerzity Anna Durnová.

Anna DURNOVÁ, politoložka z vídeňské univerzity /archiv/

My musíme vědět, jak vypadá dobré vědecké poznání, jak vypadá dobrý vědecký text. A my musíme rozpoznat, že časopis, který má celou škálu oborů, který chrlí jeden text za druhým, že to je podezřelé. A pokud to nejsme schopni poznat, tak jsme ještě nepochopili, jak funguje vědecká praxe.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Alice Tejkalová argumentuje, že se poučila a že je někým jiným než před 2 lety.

Alice NĚMCOVÁ Tejkalová, děkanka Fakulty sociálních věd UK

Já jsem v současné době v úplně jiné pozici, než jsem byla v roce 2015. Každý, kdo chce, se o tom může přesvědčit i na mých stránkách antejkalovawordpress.com. A může se podívat, kde publikuju, co dělám a pro koho recenzuju. A rozhodně si nemyslím, že bych se neorientovala v současném vědeckém dění. To, že ožívají dva a tři čtvrtě roku staré věci, je nepříjemné, mě to mrzí, zároveň se k tomu stavím velmi otevřeně. Ale chtěla bych říct také, že není pravda, že se jedná o neosobní spor. Protože by věci, které přežívají, přežívají právě z té doby. A je to reakce na řadu mých manažerských rozhodnutí, které jsem v té době učinila.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tvrdí Alice Němcová Tejkalová. A má pravdu v tom, že prvním jejím kritikům na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky skutečně vadila i její rozhodnutí. Hovoří Václav Štětka, bývalý člen skupiny PolCoRe na institutu.

Václav ŠTĚTKA, bývalý člen skupiny PolCoRe na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky

V průběhu té kauzy bylo doktorce Tejkalové vytýkáno nejenom publikován v predátorských časopisech, ale i především tedy způsob, jakým se k té své záležitosti postavila. Ze začátku nereagovala zdaleka adekvátně, snažila se ten problém bagatelizovat, zamést pod koberec. A v důsledku i penalizovat lidi, kteří s tímto odhalením přišli. A snažili se na ty problémy poukázat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Václavu Štětce Tejkalová neprodloužila smlouvu. Tvrdila, že šlo o úsporné opatření, čemuž skupina PolCoRe neuvěřila a na podporu Štětce odešli i další. Kauza má tedy u některých aktérů osobní rozměr. Ale s kritikou se přidali i mnozí vědci, kteří doktorce Tejkalovou nikdy neviděli. V každém případě se Tejkalová rozhodla po dvou letech od aféry kandidovat na děkanku celé Fakulty sociálních věd. Jednoho z nejvýznamnějších center humanitních studií v zemi. A akademický senát ji k překvapení jejích kritiků zvolil. Jak celý proces probíhal?

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

V první řadě je potřeba říct, že ta volba byla velice těsná.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Ondřej Ditrych, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů fakulty a předseda volební komise akademického senátu. Ten Tejkalovou potvrdil poměrem hlasů 12 ku 8, ale až ve druhém kole. To první skončilo po 3 pokusech patem, neboť žádný ze 2 kandidátů nedostal nadpoloviční většinu senátorských hlasů. Podle Ditrycha padaly v debatě za účasti akademické veřejnosti zejména dotazy k předloženým koncepcím. Otázka etiky publikování na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky se objevila rovněž.

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

A to jak v tom prvním, tak v druhém kole volby, kde znovu došlo k představení kandidátů a jejich koncepcí. Debata zejména kolem tohoto tématu byla poměrně vyhrocená. Ani ne tak uvnitř samotného senátu, nebo mezi členy senátu, ale při tom širším jaksi zapojení do debaty i dalších členů akademické obce.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jedni Tejkalovou hájili, druzí ji kritizovali.

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

Jaksi dominantní argument v její prospěch byl, že jaksi k tomu přišla, jako, lidově řečeno, slepá k houslím, že v době, kdy ona publikovala, mimo jiné s dnes již bývalým kolegou Strielkowskim, tak otázka predátorských časopisů nebyla vůbec na stole, nebylo o tomhle problému širší povědomí. Na druhé straně to neznamená, že by zde nebyly žádné, řekněme, jako široce sdílené standardy akademické práce. A schopnost rozeznat kvalitní a nekvalitní až odpadové časopisy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Druhý argument zněl, že Alice Tejkalová reagovala na problém čelem, řešila ho okamžitě a bezodkladně a z celé kauzy si vzala poučení, což i ona sama říká. I u tohoto argumentu mluví Ondřej Ditrych o dvou narativěch, které během volebních diskusí zaznívaly.

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

Ti, kdo spíš tady stáli na, na její straně, argumentovali tak, že jakákoli personální opatření, které paní doktorka Tejkalová přijímala v té době, tak neměly žádnou souvislost s kritikou těch, kterých se tedy dotýkaly. Buď této publikační praxe, nebo, nebo jí osobně. Šlo o úsporná opatření. A znovu, to je argument, který je předmětem kontroverze.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hovořilo se však samozřejmě i o jiných předpokladech obou kandidátů.

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

Argumentovali tím, že ona disponuje velmi dobrými diplomatickými, komunikačními, manažerskými dovednostmi, ve srovnání se svým protikandidátem.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pro většinu senátorů a senátorek v každém případě kauza nakonec nebyla tím hlavním, podle čeho se rozhodovali.

Ondřej DITRYCH, odborný asistent na katedře mezinárodních vztahů, předseda volební komise akademického senátu

Problém byl, byl znovu na stole, byl tematizovaný. Ale pro členy a členky akademického senátu to rozhodně nebylo jediné, řekněme, jako štěpící téma k té diskusi.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dodává Ondřej Ditrych, člen akademického senátu Fakulty sociálních věd a předseda volební komise. Po zvolení Tejkalové postupně z vědecké rady fakulty odstoupili 4 uznávaní akademici. Jedním z nich byl i Petr Kratochvíl, současný ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd. Důvody své rezignace uvedl veřejně. A takto je shrnul pro naše vysílání.

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Já si prostě myslím, že někdo, kdo vede tak velkou a důležitou vědeckou instituci, by problémy tohoto typu v nedávné minulosti, někdy před 3 roky, prostě mít neměl.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vy v tom vyjádření píšete, že jste věřil, že tentokrát fakulta zaujme jasný postoj a zvolí někoho, kdo s neetickou publikační praxí neměl žádné problémy. Jak měl podle vás ten jasný postoj vypadat?

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Některé prvky toho jasného postoje, ale bohužel jen některé, se objevily později. Například teď před nedávnem se rozhodl další z institutů, Institut ekonomických studií odstranit ze seznamu publikací ty sporné, které byly publikovány v predátorském nakladatelství. A odmítnout také finanční prostředky, které s tím souvisí. To je určitě krok správným směrem. Ale já jsem doufal už tehdy před mnoha měsíci, že fakulta ten krok učiní již dříve.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Petr Kratochvíl naráží na knihy, většinou jde o diplomové práce vydané coby monografie ve vydavatelství Lambert Academic Publishing, které vydá prakticky cokoli. Fakulta sociálních věd měla k auditu přistoupit podle Petra Kratochvíla už dávno.

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Připomeňme, že tady byly kroky, které děkan mohl využít. Například etická komise Univerzity Karlovy, jejímž členem byl i profesor Mlčoch, který také rezignoval z vědecké rady, dala jasně za pravdu kritikům paní doktorky Němcové Tejkalové. Takže tady skutečně byly podklady, na základě kterých mohl děkan učinit jasnější kroky.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík o rozhovor nestál. Věc považuje za uzavřenou. Odkázal mne na své stanovisko na webových stránkách, kde naprosto odmítá požadavek, aby rektor univerzity nějak přehodnocoval volební rozhodnutí akademického senátu. A nesouhlasí s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoli, co by jejímu jmenování děkankou bylo na překážku. Petr Kratochvíl má opačný názor.

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Každý se může splést. Ale rozhodně zkušený výzkumník, nebo zkušená výzkumnice se nesplete tímto způsobem, aby publikoval tří nebo čtyřstránkový článek a věřil tomu, že to je odborná publikace. To je úplně absurdní. Navíc v časopise tohoto typu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Petr Kratochvíl se zamýšlí, jak někdo, kdo publikoval v takto sporných časopisech, vůbec může kandidovat.

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

To je skutečně otázka osobní sebereflexe. A pokud jí není schopna paní doktorka, tak se domnívám, že jí měl být schopen akademický senát. A nechápu, jak je možné, že to neučinil. Myslím si, že skutečně jedna oblast, kde bychom kompromisy neměli činit, je etická stránka. Já netvrdím, že paní doktorka to učinila vědomě, ale v tom případě má naprosto elementární neznalost těch základních standardů.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Je možné, že společenské vědy oproti přírodním jsou právě v jiné situaci? Že tam je jaksi ten standard někde níž, že články nemusí být tak dlouhé, jako v biochemii?

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Ne, to naopak ve společenských vědách ty články obvykle musí být delší než ve vědách přírodních, kde někdy skutečně existují články, které mají třeba ty 4 stránky. A jsou to legitimní vědecké kvalitní články. Ve společenských vědách tomu tak není. Ten problém spíše leží v tom, že společenské vědy jsou mnohem fragmentovanější, to znamená, existuje mnohem větší množství různých časopisů, různých úrovní. To znamená, že i ten impakt faktor, který se měří ve vědě, je ve společenských vědách nižší, protože to množství časopisů je mnohem větší. Ale někdo, kdo se má stát děkanem fakulty, by podle mého názoru měl publikovat v těch nejlepších časopisech v oboru. A ne v časopisech na okraji, potažmo v časopisech predátorských, jako je tomu v tomto případě. Já skutečně nevěřím tomu, že se zkušenému kvalitnímu vědci nebo vědkyni něco takového může mimovolně stát. A pokud ano, tak musí vyvodit důsledky.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Myslí si Petr Kratochvíl. A jak se staví k argumentu, že právě kritici jsou ti, kdo poškozují dobré jméno fakulty, potažmo celé Karlovy univerzity?

Petr KRATOCHVÍL, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd ČR

Já jsem se samozřejmě setkal s podobnými reakcemi na moji rezignaci. Že já poškozují fakultu. Ale jestli něco fakultu poškozují, tak jsou to bohužel jednak tedy ta publikační praxe špatná v minulosti. A jednak si myslím, zvolení teď paní děkanky. A samozřejmě, že ty kroky, které na to, k tomu přivádějí pozornost, svým způsobem fakultu také dále poškozují. Ale ty jsou jenom logickým důsledkem. A z mého pohledu správním důsledkem toho, co se prostě na fakultě dělo a děje.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Uzavírá Petr Kratochvíl, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Akademie věd. Po zvolení Tejkalové se na rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu v listopadu loňského roku obrátila stovka akademických a vědeckých osobností z domova i ze zahraničí s výzvou, aby Tejkalovou děkankou nejmenoval. Otevřenou petici s názvem Pověst v ohrožení, Reputation in Danger podepsalo už přes 300 lidí. Signatáři píší, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, ale situace na Fakultě sociálních věd je podle nich opravdu výjimečná. A v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity. Rektor Tomáš Zima na petici odpověděl, že v žádném ze 4 textů neshledává porušení vědecké etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Beallův seznam se nerovná predátorské časopisy, nerovná. To chci zdůraznit. Je to určitý indikátor. A ty časopisy se musí zkoumat jednotlivě. A kolegyně Tejkalová publikovala ve 4 článkách v roce 2015, které jsou indexovány docela, bych řekl, solidní databázi, která se jmenuje Scopus. A takže ty, a jsou tam i nadále. To, že někdo publikuje v časopisech, které jsou v databázích Scopus, není jaksi na závadu. A Beallův seznam nerovná se predátorské časopisy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zástupci signatářů petice se ozvali s protiargumentem, že žádná databáze, tedy ani Scopus, záruku kvality časopisů automaticky neposkytuje. Jinými slovy, zkušený vědec by se měl umět zorientovat sám. Tomáš Zima však v našem vysílání zmínil i další argument. Že mu vysokoškolský zákon jinou možnost než Tejkalovou potvrdit ani neumožňuje.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Paragraf 28 říká tohoto zákona: "Děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor." Tam není napsáno, že rektor posuzuje, nebo hodnotí, nebo něco podobného. Akademický senát svobodně rozhodl. Já bych tam viděl problém ten, kdyby toto byly skutečnosti nové, které se objevily po volbě. Ale tato věc byla veřejně známá od roku 2015 nebo 16, kdy se řešila kauza kolegy Strielkowského. A bylo to ovšem známo. Takže já tady nevidím jako, já samozřejmě uznávám, že někomu se třeba výsledek voleb nelíbí, dneska žijeme v takové době, že když se výsledek někomu nelíbí, tak se začíná zpochybňovat. A říkám, já nebudu dělat kádrovou práci.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A rektor Zima přirovnal jmenování děkanů ke jmenování profesorů prezidentem. Michael Komm, místopředseda spolku Fórum Věda žije! ovšem upozorňuje, že ve výjimečných případech může rektor děkana nejmenovat.

Michael KOMM, místopředseda spolku Fórum Věda žije!

Existuje precedens v tomto smyslu, a to je z roku 2007, kdy rektor Univerzity Palackého v Olomouci odmítl jmenovat vlastně kandidáta na děkana Právnické fakulty. Ten případ skončil tehdy u soudu. A soud nakonec dal za pravdu tomu rektorovi, tedy že má tu pravomoc děkana nejmenovat, pokud má pochyby o jeho zkušenostech. To byl vlastně ten argument, proč ho odmítl jmenovat, že považoval jeho zkušenosti za nedostatečné. Takže evidentně je tady precedens přesně v tomto smyslu, který říká, že tu pravomoc má, že tento krok může udělat. A já se domnívám, že by to byl velice silný signál, jak vlastně zlepšit ty, ty poměry na Fakultě sociálních věd.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Myslí si Michael Komm. Srovnání s prezidentem neuznává. Ten je totiž politikem, kdežto rektor součástí akademické sféry.

Michael KOMM, místopředseda spolku Fórum Věda žije!

Role pana rektora Zimy je pro mě osobně asi jedno z největších zklamání celé tady té kauzy. Protože to už jde za hranici Fakulty sociálních věd. A je to věc, která se týká celé univerzity. A pan rektor vlastně do značné míry bagatelizuje ten problém s neetickými publikacemi, čímž vysílá signál i na ostatní fakulty, že vlastně pokud by se tam někdo dopouštěl takového jednání, tak mu žádný tvrdý postih nehrozí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Není to proto, že ta praxe je tak rozšířená? Nebo z jakého důvodu?

Michael KOMM, místopředseda spolku Fórum Věda žije!

Tak, já se nedomnívám, že by byla na Univerzitě Karlově rozšířená praxe publikování v predátorských časopisech. My jsme před časem ve Věda žije! dělali vlastně průzkum, že jsme hledali ty predátorské publikace. A přestože jsme na Univerzitě Karlově řadu z nich našli, tak pořád je to jako velice malé procento toho, co vlastně, té vědecké produkce, která tam vznikne. Já samozřejmě nevidím panu rektorovi do hlavy, ale domnívám se, že se snaží vlastně udržet jaksi dobré jméno univerzity tím, že ten problém se snaží zamést pod koberec.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Michael Komm nesouhlasí s rektorem Tomášem Zimou, že by nedošlo k žádnému etickému pochybení.

Michael KOMM, místopředseda spolku Fórum Věda žije!

Je to i vlastně porušení etického kodexu už v tom znění, který tehdy existoval. Který dává vlastně těm vedoucím pracovníkům za povinnost, aby bránili tomu, aby požadavky na výkon a odbornou soutěživost vedly k nepoctivému jednání. A to je přesně to, k čemu vlastně došlo. To byla ta motivace Wadima Strielkowského byla prostě získat ty osobní odměny, které se odvíjely od těch rivovských bodů. A to bylo to nepoctivé jednání.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Myslí si Michael Komm. Rivovské nebo RIV body souvisejí s takzvaným kafemlejnem, systémem hodnocení vědy v Česku. Závěrem jsem i o tomto systému hovořila s Janem Konvalinkou, prorektorem pro vědu Univerzity Karlovy. Konvalinka nepovažuje kauzu Alice Tejkalové za natolik závažný etický prohřešek, aby rektor její volbu nepodepsal.

Jan KONVALINKA, prorektor pro vědu Univerzity Karlovy

Rektor má možnost samozřejmě děkana nejmenovat v případě velmi závažného etického prohřešku. Podle mě to není velmi vážný etický prohřešek. Ano, kdyby to bylo plagiovanej článek, kdyby to bylo systematické porušování nějaké publikační etiky, kdyby promyšleně dlouhodobě a vědomě publikovala v predátorských časopisech, tak by to tak bylo. Je to chyba, je to nezkušenost. A je třeba to kritizovat a Alice se za to omluvila. Ale není to vážný etický prohřešek. Rektor v této situaci podle mého názoru nemůže dělat nic jiného než paní kolegyni Tejkalovou jmenovat děkankou. Cokoliv jiného by bylo velmi vážné narušení akademické samosprávy Fakulty sociálních věd. To, co ta petice vytýká Alici Tejkalové, je skutečnost, že publikovala nerozumně několik publikací v časopisech, z nichž některé se ukázaly, že jsou predátorské. Což je nešikovný, hloupý a ona se za to omluvila. Ale není to samo o sobě, tahle věc není podle názoru mého a podle názoru etické komise Univerzity Karlovy, tohle to není samo o sobě etický přečin. Ty publikace nejsou v RIVU, ona za ně ne dostala žádné peníze, nevykazují se, ona se za ně omluvila, a tím by to podle mého názoru mělo skončit. Já si myslím totiž dokonce, že to je problém, který zastírá mnohem vážnější problémy, které v téhle zemi s publikováním máme. A nemám radost z toho, že se tenhle ten případ jedné děkanky jedné fakulty stal obětním beránkem za mnohem podle mě nebezpečnější věci, které se tady dějou. Které probíhají masově, účastní se jich i řada jinak jaksi renomovaných vědeckých pracovišť. A velmi nám škodí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Konvalinka mluví o obrovské nadprodukci průměrné či podprůměrné vědy v národních časopisech. A žádné petice se kvůli tomu nekonají.

Jan KONVALINKA, prorektor pro vědu Univerzity Karlovy

Profesor Klaus má 50 publikací v politické ekonomii česky. A mně připadá velmi nefér, když tady ta praktika, která bohužel ještě pořád přežívá, tak když se vulgarizuje a zjednodušuje jenom na, na jeden případ Alice Tejkalové a Wadima Strielkowského a několika predátorských časopisů. Ten problém je vlastně mnohem vážnější.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dodává prorektor Univerzity Karlovy Jan Konvalinka. Dobrá zpráva je, že současný systém hodnocení vědy se od letošního roku bude postupně měnit. Z dnešního pořadu Zaostřeno už je to vše. Příjemný poslech dalšího vysílání Českého rozhlasu Plus přeje Lucie Vopálenská.